

Statsråd Anniken Hauglie
Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019
0030 Oslo

Vår ref.:

Deres ref.:

Dato:
03.12.2019

Vedr. praktiseringen av EUs trygdeforordning 883/2004 artikkel 21

Kontroll- og konstitusjonskomiteen viser til sak om redegjørelse av arbeids- og sosialministeren om praktiseringen av EUs trygdeforordning 883/2004 artikkel 21.

På bakgrunn av innspill fra komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti, ber komiteen om svar på følgende spørsmål:

1. Finnes det sammenlignbare saker knyttet til trygdeeksport som førte til anmeldelse under den gamle forordningen, forordning 1408/71?
2. I 2015 fikk ESA en klagesak om trygdeeksport på sitt bord. Saken startet med at en norsk statsborger klaget sin sak til ESA, fordi han fikk avslag på å oppholde seg i Sverige mens han mottok arbeidsavklaringspenger. Så sent som i oktober 2017 var det et såkalt «pakkemøte» mellom departementet og ESA om denne saken. Hvordan fulgte Arbeids- og sosialdepartementet opp saken fra 2015 og i etterkant av møtet i oktober 2017?
3. I Prop. 74 L (2016-2017) Endringer i folketrygdloven mv. la regjeringen opp til en lovfesting av forvaltningspraksisen rundt folketrygdloven § 11-3 om at det kan gis rett til arbeidsavklaringspenger under opphold i utlandet i inntil fire uker per kalenderår, og at det er et vilkår at utenlandsopphold er forhåndsgodkjent av Arbeids- og velferdsetaten. Her ble det ikke nevnt at EØS-reglene vil gå foran folketrygdloven, dersom det er motstrid mellom de to. Mener statsråden at Stortinget her fikk tilstrekkelig informasjon om saken i proposisjonen, og ser statsråden at det at kan ha bidratt til uklarheten i tolkningen av regelverket at EØS-forordningen ikke var nevnt i proposisjonen?
4. I en avgjørelse i Trygderetten fra oktober 2017 skriver retten: «Han ble yrkesskadet i Norge i 2011 og på dette tidspunkt gjaldt fortsatt den gamle

trygdeforordningen – forordning 1408/71, men det har ikke noen betydning fordi ny forordning har tilsvarende bestemmelser.» Hva er statsrådets kommentar til denne tolkningen av disse to forordningene?

5. Hvorfor ble ikke Stortinget informert i mars 2019 om at Nav endret praksis for kortvarige reiser til EU/EØS-land?
6. I svar på spørsmål 1 fra Sosialistisk Venstreparti i brev fra komiteen av 21. november fikk komiteen innsyn i dokumenter om Tolley-saken, men ikke den interne korrespondansen som også ble etterspurt. Komiteen ber på nytt om innsyn på egnet vis i den interne korrespondansen i forbindelse med Tolley-saken.
7. Komiteen viser til svar på spørsmål 4 fra Sosialistisk Venstreparti fra statsråden 28. november 2019. Her fikk ikke komiteen svar på hva e-posten som ble sendt internt i Nav 25. februar 2019 handlet om. I e-posten stod det at det må «foretas en avklaring på flere områder bla hvordan pågående straffesaker skal håndteres». Statsråden viser til Navs internrevisjon og den uavhengige granskingen, og svarer ikke på hva sakene handler om. Komiteen ser det ikke som nødvendig å avvente annet arbeid for å svar på dette spørsmålet og mener avklaringen er viktig. Komiteen spør derfor på nytt om hva e-posten fra 25. februar 2019 handlet om?
8. I et av referatene vedlagt svarene til kontroll- og konstitusjonskomiteen 28. november 2019 fremgår det at Nav hadde et måltall på anmeldt trygdesvindel, med mål om anmeldt beløp på minst 270 millioner kroner i 2016. Hvem har bestemt dette måltallet? Komiteen ber om oversikt over nivået på dette måltallet fra 2010 til i dag.
9. Komiteen ber om innsyn i brevet fra Nav til politidistriktene fra september 2019.
10. Hvorfor reagerte ikke Arbeids- og sosialdepartementet da Nav varslet i en e-post 4. oktober 2019 om at de ikke ville sende brev til Riksadvokaten, for å unngå at saken skulle bli offentlig?

Med vennlig hilsen
Kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dag Terje Andersen
komitéleder